

Kmdr mgr inż. Andrzej Kowalski
Kmdr ppor. dr inż. Dariusz Grabiec

Autorzy poniższego artykułu przedstawili szczegółowe informacje dotyczące struktury dywizjonu w latach 1957-1989, które do tej pory nie były szeroko publikowane oraz ogólne informacje przedstawiające zakres działania i historię dywizjonu Zabezpieczenia Hydrograficznego MW.

Dywizjon Zabezpieczenia Hydrograficznego MW
w służbie bezpieczeństwa żeglugi

W Polsce ważną rolę w systemie bezpieczeństwa żeglugi odgrywa dywizjon Zabezpieczenia Hydrograficznego MW (dZH). Od ponad 45 lat dZH zabezpiecza pod względem nawigacyjno-hydrograficznym działania sił Marynarki Wojennej jak również zbiera i przetwarza dane batymetryczne i sonarowe niezbędne do opracowywania map i publikacji nautycznych Biura Hydrograficznego MW, które są podstawowym źródłem informacji dla marynarzy, żeglarzy i rybaków korzystających z obszarów morskich RP.

Przez lata dZH przechodził liczne przeobrażenia wynikające z potrzeb modernizacji sił MW oraz zadań hydrograficznych. Podlegający obecnie bezpośrednio dowódcy Centrum Operacji Morskich – zastępcy dowódcy MW dywizjon zawsze wykonywał zadania stawiane przez Biuro Hydrograficzne MW albowiem powstanie dZH było związane z myślą o ścisłej współpracy z BHMW.

Na mocy rozkazu dowódcy Marynarki Wojennej z dnia 24 czerwca 1959 r. utworzono Oddział Zabezpieczenia Hydrograficznego MW. Zwiększający się stale zakres obowiązków w dziedzinie aktualizacji posiadanych informacji i zdobywania nowych, nawigacyjno-hydrograficznych danych pomiarowych niejako wymusił zmiany w dotychczasowym systemie ich pozyskiwania. W tym celu utworzono oddzielną jednostkę przeznaczoną do realizacji nawigacyjno-hydrograficznego zabezpieczenia działań sił MW oraz wykonywania prac hydrograficznych na potrzeby bezpieczeństwa żeglugi. Została ona umieszczona w Gdyni-Oksywiu¹. Nowa jednostka liczyła 40 etatów wojskowych. Pierwszym jej dowódcą został **kpt. mar. Franciszek Kuchta**, który swoje obowiązki objął 22 sierpnia 1959r.²

---

¹ Arch. MW, akta OO, sygn. 3563/76/15, s. 261. Zarządzenie szefa Sztabu Generalnego WP nr 047/Org. z 4 maja 1959 r.; Arch. MW, akta OO, sygn.3563/76/17, s. 65. Rozkaz dowódcy MW nr 027/Org. z 24 czerwca 1959 r.

² Arch. MW, akta OZH, sygn. 3905/90/4, s. 65. *Książka rozkazów dziennych JW 5511* od 29.12.1960 r. do 31.05.1961 r. Wymieniono tam rozkaz dowódcy MW nr 056 z 22 sierpnia 1959 r. o wyznaczeniu na stanowisko dowódcy JW 5511.

F. Kuchta – w służbie wojskowej od 1949 r. Po ukończeniu Oficerskiej Szkoły Topografów i kilku latach pracy w służbie topograficznej WP, został skierowany w 1955 r.

Do zadań jednostki należało: „(...) 1. wykonywanie prac geodezyjnych; 2. zabezpieczanie hydrograficzne trałowań bojowych; 3. wykonywanie prac hydrograficznych; 4. szkolenie marynarzy w specjalności hydrograf i obsługa brzegowych stacji radionamierzenia”³. W strukturach organizacyjnych jednostki przewidziano wydzielenie Grupy Kompleksowych Prac Hydrograficznych (GKPH) oraz Radiodalmierczej Grupy Hydrograficznej (RGH)⁴. RGH na początku 1960 r. została rozformowana⁵ i na jej bazie utworzono Hydrograficzny Wydział Pomiarów Środkami Radiotechnicznymi (HWPSR) składający się z dwóch Grup Radionamierzenia⁶. Dowódcą HWPSR został por. mar. Stanisław Małachowski, a GKPH dowodził kpt. mar. Bronisław Skotnicki. W składzie GKPH znajdowała się Grupa Jednostek Pływających wyposażona w łódź dwuwiosłową oraz dwie motorowe łodzie sondażowe o nazwach *Ł-1* i *Ł-2*⁷.

W rozkazie powołującym do życia jednostkę o numerze 5511 dowódca MW nakazywał także wprowadzenie zmian w organizacji Składnicy Nawigacyjno-Hydrograficznej oraz utworzenie Warsztatów Naprawczych Szefostwa Hydrografii Marynarki Wojennej. Wszystkie te wymienione nowo utworzone i przeformowane jednostki zostały podporządkowane szefowi Sztabu Głównego MW poprzez szefa Hydrografii⁸.

Wewnętrzna organizacja Oddziału Zabezpieczenia Hydrograficznego MW częściowo została ponownie zmieniona już w 1961 r. Było to spowodowane koniecznością dostosowania struktur tej jednostki do liczby realizowanych pomiarów hydrograficznych zwiększonej w związku z planami opracowania i wydania w połowie lat 60-tych nowej serii map morskich. W sierpniu 1961 r. wydano decyzję o utworzeniu Sekcji Opracowań Kameralnych Oddziału Zabezpieczenia Hydrograficznego MW (2 etaty oficerskie), której pierwszym kierownikiem został kpt. mar. Hieronim Kozłowski. Jednocześnie, zamiast dotychczasowej GKPH utworzono Wydział Pomiarów Hydrograficzno-

---

do służby hydrograficznej MW. W latach 1959 – 1981 był dowódcą Oddziału Zabezpieczenia Hydrograficznego MW.

³ JW 5511, *Kronika jednostki*. Cz. II, s. 3.

⁴ JW 5511, *Kronika jednostki*. Cz. I, s. 2. Kadre oficerską jednostki w tym czasie tworzyli: kpt. mar. Franciszek Kuchta, por. mar. Bronisław Skotnicki, por. mar. Stanisław Małachowski, por. mar. Hieronim Kozłowski, ppor. mar. Czesław Zaciuga, ppor. mar. Kazimierz Tabor.

⁵ Arch. MW, akta OO, sygn. 3563/76/19, s. 111. Zarządzenie szefa Sztabu Gen. WP nr 022/Org. z 14 marca 1960 r.

⁶ Arch. MW, akta OZH, sygn. 3905/90/2, s. 91. Rozkaz dowódcy JW 5511 nr 123/JW z 30 czerwca 1960 r.

⁷ Ibidem, s. 85. Rozkaz dowódcy JW 5511 nr 113/JW z 18 czerwca 1960 r. *Ł-1* została przydzielona ppor. mar. Kazimierzowi Żółtkowi, *Ł-2* – kpt. mar. Hieronimowi Kozłowskiemu

⁸ Arch. MW, akta OO, sygn. 3563/76/17, s. 67. Rozkaz organizacyjny dowódcy MW nr 027/Org. z 24 czerwca 1959 r. w sprawie zmian organizacyjno-etatowych w MW. W Składnicy Nawigacyjno-Hydrograficznej, zgodnie z wprowadzonym etatem 35/372 zatrudniono „2 wojskowych i 11 kontraktowych”, zaś w Warsztatach Naprawczych Szefostwa Hydrografii MW, zgodnie z etatem 35/373 – „5 wojskowych”.

Geodezyjnych z Grupą Pomiarów Hydrograficznych (etatowo 16 osób) oraz Grupą Pomiarów Geodezyjnych (etatowo 5 osób).⁹ Szefem tego wydziału został kpt. mar. Bronisław Skotnicki, zaś dowódcą grupy hydrograficznej ppor. mar. K. Żółtek¹⁰. Organizacja ta pozostała niezmienną przez następne 3 lata.

W kwietniu 1964 r. stan posiadania jednostek pływających OZH MW powiększył się o kolejne 2 motorowe łodzie sondażowe o nazwach *Ł-3* i *Ł-4* wcielone do MW 18 maja 1964 r.¹¹ Jednocześnie do wyposażenia Wydziału Pomiarów Hydrograficzno-Geodezyjnych OZH MW dołączono następne 3 stacje radionawigacyjne typu RYM-B, zwiększając w ten sposób liczbę posiadanych stacji do 6. Spowodowało to konieczność przeformowania JW 5511: dotychczasowy etat nr 35/371 został zastąpiony przez etat nr 35/437. Pozwoliło to zwiększyć liczbę osób w tej jednostce aż do 126¹².

W nowej strukturze pozostawiono bez zmian Grupę Jednostek Pływających i Sekcję Opracowań Kameralnych, zaś zamiast dotychczas istniejącego Wydziału Pomiarów Hydrograficzno-Geodezyjnych utworzono trzy Sekcje Pomiarów Hydrograficzno-Geodezyjnych. Dodatkowo utworzono także Sekcję Operacyjną, Techniczną, Hydrometeorologiczną oraz Oznakowania Nawigacyjnego, składającą się z dwóch Grup Stacji Radionawigacyjnych Brzegowych i jednej Grupy Stacji Radionawigacyjnych Okrętowych. W 1967 r. w strukturze organizacyjnej Sekcji Hydrometeorologicznej powołano Grupę Hydrometeorologiczną oraz Grupę Aerologiczną wyposażoną w ruchomą stację meteorologiczną PAMS¹³. Kolejne istotne zmiany w organizacji tej jednostki wprowadzono dopiero w połowie 1968 r.

W okresie od lipca 1948 r. do listopada 1967 r. Służba Hydrograficzna MW wykorzystywała do realizacji pomiarów i działań związanych z zabezpieczeniem nawigacyjno-hydrograficznym innych okrętów MW następujące duże jednostki pływające: OH *Kompas* (do września 1951 r. nosił nazwę ORP *Żuraw*) oraz od listopada 1954 r. OH *Bałtyk*. Oba wymienione okręty funkcjonowały na podstawie odrębnych etatów i podlegały pod względem służbowym szefowi Sztabu Głównego MW poprzez szefa Hydrografii MW. Decyzję o formalnym przydzieleniu tych jednostek do służby hydrograficznej MW podjął dowódca MW pod koniec listopada 1967 r.¹⁴

---

⁹ Arch. MW, akta OO, sygn. 3563/76/22, s. 310. Zarządzenie szefa Sztabu Gen. WP nr 061/Org. z 4 sierpnia 1961 r.

¹⁰ Arch. MW, akta OZH, sygn. 3905/90/6, s. 16. Rozkaz dzienny nr 285/JW opracowany na podstawie rozkazu personalnego dowódcy MW nr 089 z 14 listopada 1961 r.

¹¹ Arch. MW, akta OO, sygn. 3563/76/32, s. 47. Rozkaz dowódcy MW nr 031/Org. z 25 kwietnia 1964 r. Były to łodzie sondażowe typu 728 w wersji M-9.

¹² Arch. MW, akta OO, sygn. 3563/76/31, s. 238. Zarządzenie szefa Sztabu Generalnego WP nr 0110/Org. z 7 września 1964 r.; Arch. MW, akta OO, sygn. 3563/76/32, s. 135. Rozkaz dowódcy MW nr 072/Org. z 10 listopada 1964 r.

¹³ Arch. MW, akta OO, sygn. 3612/79/3, s. 423. Zarządzenie szefa Sztabu MW nr 059/Org. z 23 września 1967 r.

¹⁴ Arch. MW, akta OO, sygn. 3612/79/3, s. 423. Rozkaz dowódcy MW nr 071/Org. z 7 listopada 1967 r. Zgodnie z tym rozkazem oba okręty miały zostać rozformowane, a ich

Praktyczne wykonanie jego postanowień nastąpiło 1 stycznia 1968 r., kiedy okręty te zostały komisyjnie przekazane i oficjalnie włączone do Oddziału Zabezpieczenia Hydrograficznego MW¹⁵.

Na początku 1968 r. jednostkami zabezpieczającymi i pomocniczymi podlegającymi pod względem merytorycznym szefowi Hydrografii MW były: Oddział Zabezpieczenia Hydrograficznego MW, Składnica Nawigacyjno-Hydrograficzna MW oraz Zakłady Sprzętu Nawigacyjno-Hydrograficznego MW. Spośród wymienionych jednostek największe znaczenie dla służby hydrograficznej MW miał Oddział Zabezpieczenia Hydrograficznego MW, który - jako najbardziej rozbudowany pod względem organizacyjnym - posiadał najwięcej etatów i stanowił bazę dla realizowanych prac hydrograficznych oraz działań związanych z nawigacyjno-hydrograficznym zabezpieczeniem działań sił i środków MW.

Większość zmian wprowadzonych w latach 1968 - 1973 do etatów „na czas pokoju” przewidzianych dla Oddziału Zabezpieczenia Hydrograficznego MW (nr 35/437 obowiązujący od końca 1964 r. oraz nr 14/014¹⁶ - od stycznia 1969 r.) oraz do etatów Samodzielnego Oddziału Hydrograficznego, będącego odpowiednikiem OZH MW na czas „na stopie wojennej” (nr 034/204 i nr 14/612), była związana z faktem wprowadzenia do wyposażenia nowego sprzętu lub jednostek pływających, skreślenia z listy floty jednostek już wyeksploatowanych lub ich przeniesienia w służbowej ewidencji. Każda tego typu zmiana powodowała bowiem konieczność zmian liczby personelu w jednostkach, albo takiego jego przyporządkowania, by mógł on w sposób optymalny wykonywać powierzone zadania¹⁷.

Na początku lutego 1973 r. dowódca MW, realizując postanowienia zarządzenia szefa Sztabu Gen. nr 081/Org. z 12 grudnia 1972 r. polecił przeformować do 1 kwietnia 1973 r. Oddział Zabezpieczenia Hydrograficznego MW z etatu nr 14/014 na etat nr 14/023. Główną przyczyną wprowadzenia tej zmiany była chęć wprowadzenia jednolitej numeracji etatów dla jednostek MW, zarówno na czas pokoju, jak i wojny. W związku z tym nastąpiło rozformowanie Samodzielnego Oddziału Hydrograficznego funkcjonującego na podstawie etatu

---

etaty zlikwidowane; OH *Kompas* – etat 35/425, OH *Bałtyk* – etat 35/427. Okręty miały zostać następnie przekazane do 29 listopada 1967 r. do OZH.

¹⁵ Arch. MW, akta SH, sygn. 3599/78/14, s. 28. Meldunek nr 2/SB kmdr. C. Spiry do dowódcy MW o wykonaniu rozkazu 071/Org. z 7 listopada 1967 r. Oba okręty znalazły się w Grupie Jednostek Pływających OZH MW.

¹⁶ Arch. MW, akta OO, sygn. 3612/79/4. s. 89. Pismo szefa Sztabu Gen. Nr 0868 z 30 grudnia 1968 r.

¹⁷ Arch. MW, akta OO, sygn. 3612/79/12, s. 418. Zarządzenie szefa Sztabu Gen. nr 073/Org. z 10 maja 1968 r.; Arch. MW, akta OO, sygn. 3612/79/4, s. 53. Zarządzenie szefa Sztabu Głównego MW nr 018/Org. z 17 czerwca 1968 r.; Arch. MW, akta OO, sygn. 3701/82/18, s. 149. Zarządzenie szefa Sztabu Gen. Nr 080/Org. z 30 grudnia 1971 r.; Arch. MW, akta OO, sygn. 3795/86/1, s. 34. Zarządzenie szefa Sztabu Głównego MW nr 09/Org. z 26 lutego 1972 r.; Ibidem, s. 498. Zarządzenie szefa Sztabu Głównego MW nr 051/Org. z 17 grudnia 1973 r.; Arch. MW, akta OO, sygn. 3795/86/8, s. 30. Zarządzenie szefa Sztabu MW nr 01/Org. z 6 stycznia 1975 r.; Ibidem, s. 122. Zarządzenie szefa Sztabu MW nr 035/Org. z 23 września 1975 r.

wojennego nr 14/612. Wszelkie zadania nawigacyjno-hydrograficznego zabezpieczenia działań sił i środków MW podczas wojny przejął OZH MW (etat nr 14/023). Na okres pokojowy planowano 331 etaty żołnierzy i 2 pracowników cywilnych, a na czas wojny - 490 żołnierzy i 1 pracownika cywilnego¹⁸. W organizacji wewnętrznej OZH MW znalazło się dowództwo jednostki, Wydział Pomiarów i Oznakowania Nawigacyjnego z Grupami Pomiarów i Oznakowania Nawigacyjnego (na czas „P” – 3 grupy po 10 osób, na „W” – 6 grup po 20 osób), Wydział Służby Hydrometeorologicznej, Służba Techniczna i Zaopatrzenia, Grupa Jednostek Pływających oraz Sekcja Radionawigacyjna składająca się z 2 Grup Radionawigacyjnych¹⁹.

W lutym 1981 r. wprowadzono niewielką zmianę w dotychczasowej organizacji OZH MW polegającą na zlikwidowaniu Wydziału Pomiarów i Oznakowania Nawigacyjnego i jednoczesnym pozostawieniu trzech Grup Pomiarów i Oznakowania Nawigacyjnego o stanie etatów na czas „P” – 30 i na czas „W” – 60²⁰. W praktyce sprowadziło się to tylko do usunięcia ze struktury OZH MW nazwy jednego z wydziałów.

W połowie 1987 r., wykonując postanowienia zawarte w zarządzeniu szefa Sztabu Gen. WP nr 029/Org. z 3 czerwca 1987 r., dowódca MW rozkazał przeformować do 15 października 1987 r. dotychczas istniejący Oddział Zabezpieczenia Hydrograficznego MW (etat „W” i „P” nr 14/023) na Dywizjon Zabezpieczenia Hydrograficznego MW (dZH MW; etat „W” i „P” nr 10/019) z 342 stanowiskami wojskowych i 6 pracowników cywilnych²¹. Zmiana ta spowodowana była zamiarem podniesienia rangi jednostki, a tym samym uzyskania wyższych etatów dla kadry pełniącej w niej służbę zawodową²².

W nowej strukturze jednostki zamiast dotychczasowej Grupy Jednostek Pływających utworzono Grupę Kutrów i Motorówek oraz wydzielono duże okręty hydrograficzne jako osobne pododdziały dZH MW. Powołano także sztab jednostki, który skupiał flagowych specjalistów między innymi od łączności i nawigacji, rozbudowano także służby techniczne i zaopatrzenia. Zamiast Grup Pomiarów i Oznakowania Nawigacyjnego utworzono Sekcję Pomiarów, która skupiała specjalistów od geodezji i topografii wojskowej działających w ramach 4 grup pomiarowych. W celu zapewnienia możliwości określania pozycji środkami radiotechnicznymi utworzono Sekcję Radionawigacyjną składającą się z trzech

---

¹⁸ Arch. MW, akta OO, sygn. 3795/86/1, s. 268. Rozkaz dowódcy MW nr 09/Org. z 10 lutego 1973 r.

¹⁹ Na podstawie: Arch. MW, akta OO, sygn. 3795/86/8, s. 30. Zarządzenie szefa Sztabu MW nr 01/Org. z 6 stycznia 1975 r.; Ibidem, s. 122. Zarządzenie szefa Sztabu MW nr 035/Org. z 23 września 1975 r.

²⁰ Arch. MW, akta Sekretariatu DMW, sygn. 3968/91/100, s. 120. Zarządzenie szefa Sztabu MW nr 013/Org. z 20 lutego 1981 r.

²¹ Arch. MW, akta arch. MW, sygn. 4301/02/20, s. 385. Rozkaz dowódcy MW nr 0107 z 28 sierpnia 1987 r.

²² Na podstawie wywiadu naukowego przeprowadzonego 27 lutego 2003 r. z kmdr J. Kuśmiderem. Etaty w OZH MW odpowiadały etatom batalionu, w dZH MW – etatom pułku.

Grup Radionawigacyjnych, których załogi przeznaczone były do obsługi trzech stacji mobilnego, radionawigacyjnego systemu hiperbolicznego Bras.

Dnia 14 października 1987 r. obowiązki dowódcy dZH MW przejął dotychczasowy dowódca OZH MW **kmdr Tymoteusz ŁATKOWSKI**, który pełnił je nieprzerwanie aż do września 1991 r.

Od 1991 do 1997 roku obowiązki dowódcy dywizjonu pełnił **kmdr por. Stanisław DZIECHCIOWSKI**. W latach 1997-2002 dywizjonem dowodził **kmdr Mirosław POLKA**, obecny zastępca szefa BHMW.

Od października 2002 roku dywizjonem dowodzi **kmdr Andrzej KOWALSKI**, który pełnił wcześniej obowiązki szefa Oddziału Informacji Nautycznej BHMW.

Historię i tradycje dZH tworzyło kilka pokoleń marynarzy i pracowników wojska. Mówiąc o historii, trudno byłoby nie wspomnieć o zadaniach, które dywizjon realizował i realizuje na rzecz MW RP i gospodarki narodowej. Okręty hydrograficzne uczestniczyły w wielu wyprawach naukowo-badawczych współpracując z toruńskim Przedsiębiorstwem Geofizyki Morskiej i Lądowej Górnictwa Naftowego, Polską Akademią Nauk, Instytutem Oceanografii UG, Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej. Wynikiem badań geofizycznych dna Bałtyku było wykrycie złóż gazu i ropy naftowej, eksploatowanych obecnie przez przedsiębiorstwo „Petrobaltic”. Jednostki pływające dZH brały udział dziesięciokrotnie w wyprawach na Spitsbergen i trzykrotnie w wyprawach antarktycznych w ramach Międzynarodowego Programu Badań Polarnych oraz w poszukiwaniu złóż rzadkich metali tzw. konkrecji żelazowo-manganowych w ramach badań „Intermetalocean”.

Obecnie okręty hydrograficzne wyposażone są w zintegrowane systemy hydrograficzne „HOMAR” umożliwiające automatyzację procesu projektowania sondażu lub trałowania hydroakustycznego oraz automatyczne zbieranie i przetwarzanie danych pomiarowych z wysokiej jakości echosond pionowych Atlas Elektronik. Pozyskane w ostatnich latach system echosondy wielowiązkowej EM3000D oraz magnetometr i cyfrowy sonar holowany wysokiej rozdzielczości DF 1000 wspomagane systemem nawigacji podwodnej SONARDYNE FUSION umożliwiają wykonywanie pomiarów hydrograficznych zgodnie ze standardami IHO i NATO. Analizą danych pomiarowych pozyskanych z okrętów, kutrów i motorówek hydrograficznych zajmuje się Sekcja Specjalistów NHZ wykorzystująca oprogramowanie CARIS w celu otrzymania batymetrycznego modelu dna. Opracowane w ten sposób dane sprawozdawcze wykorzystywane są przez BHMW do produkcji i uaktualniania map i publikacji nautycznych.

W najbliższej przyszłości planuje się doposażenie okrętów w zdalnie sterowany pojazd podwodny ROV (Remote Operated Vehicle) przeznaczony do szczegółowej weryfikacji obiektów podwodnych. Dzięki systemowi nawigacji podwodnej „FUSION”, który znajduje się na wyposażeniu ORP „Heweliusz”, możliwe będzie precyzyjne naprowadzanie pojazdu podwodnego na przeszkodę nawigacyjną. W ostatnim półroczu ORP „Heweliusz” testował pojazd podwodny ROV i zdobył pierwsze doświadczenia. Pod koniec 2004 roku wyposażono ORP „Heweliusz” w magnetometr, który umożliwi poszukiwanie metalowych obiektów minopodobnych znajdujących się na dnie morza.

Prowadzenie prac hydrograficznych wymaga bardzo wysokiej dokładności określania pozycji. Dlatego zamontowano na ORP „Arctowski” odbiornik satelitarny DGPS Trimble 5700 z radiomodemem do określania poprawek w systemie RTK (Real Time Kinematic) co daje dokładność rzędu kilku centymetrów.

Dużym krokiem poczynionym w kierunku wdrażania nowych technologii jest eksperymentalna eksploatacja na ORP „Arctowski” systemu elektronicznej mapy nawigacyjnej „FS NAVY” jako podstawowego systemu prowadzenia nawigacji na polskich obszarach morskich. Jest to pierwszy tego typu eksperyment w MW. Został on wprowadzony jako ekwiwalent mapy papierowej, zgodny z wymaganiami międzynarodowymi w zakresie prowadzenia nawigacji.

Pod względem nowoczesności eksploatowanego sprzętu nie odstają także pododdziały brzegowe wchodzące w skład dZH, które zabezpieczają pozycjonowanie jednostek wykonujących prace hydrograficzne, geodezyjne oraz radionawigacyjne zabezpieczenie działań sił MW. Będący na wyposażeniu Sekcji Pomiarów sprzęt geodezyjny, w tym geodezyjne odbiorniki systemu satelitarnego GPS firmy Trimble 4400 i 4700 pracujące w systemie RTK oraz tachimetr elektroniczny firmy Nikon DTM-850 umożliwiają pełne i kompleksowe zabezpieczenie prowadzonych przez dZH prac hydrograficznych. Uzyskiwane dokładności wyznaczenia współrzędnych punktów sięgające milimetrów oraz wykonywanie pomiarów sytuacyjno-wysokościowych nie odbiegają od standardów światowych. Natomiast Sekcja Radionawigacji zajmująca się radionawigacyjnym zabezpieczeniem działań okrętów MW, wyposażona jest w system „JEMIOŁUSZKA”, będące mobilnym hiperbolicznym systemem radionawigacyjnym, operującym w oparciu o stacje przewożone w samowładowczych kontenerach.

W skład dZH, oprócz okrętów hydrograficznych ORP „Arctowski”, ORP „Heweliusz” i ORP „Kopernik”, wchodzi także Grupa Kutrów i Motorówek wyposażona w zintegrowane systemy hydrograficzne bazujące na wysokiej klasy echosondach hydrograficznych oraz odbiornikach systemu DGPS. Te małe jednostki są niezastąpione podczas prowadzenia przybrzeżnych prac sondażowych, gdzie głębokości morza uniemożliwiają prace dużym okrętem, jak również w awanportach, kanałach i basenach portowych.

Szeroki zakres wykonywanych zadań na rzecz Marynarki Wojennej i gospodarki narodowej umacnia pozycję dywizjonu Zabezpieczenia Hydrograficznego MW wśród innych samodzielnych dywizjonów morskich.